

Kresenes Indbyggertal 1911 m. m. fremgaar af nedenstaaende Oversigt.

Landstingskres	Folketal 1911	Landstings- mænd	Indbyggere pr. Landstings- mand
1. Kres. København—Frederiksberg	559,398	10	55 940
2. Kres. Nordlige Sjælland.....	326,679	6 ³⁷ = 6	54,446
3. — Sydlige Sjælland og Lolland—Falster .	326,478	6 ³⁶ = 6	54,413
4. — Fyn	303,179	5 ⁹¹ = 6	50,530
5. — Nordlige Jylland.....	351,573	6 ⁸⁵ = 7	50,225
6. — Østlige Jylland	463,023	9 ⁰³ = 9	51,447
7. — Vøstlige Jylland	383,861	7 ⁴⁸ = 8	47,983
Tilsammen 2.—7. Kres...	2,154,793	42	51,305
8. Kres. Bornholm.....	42,885	1	42,885
9. — Færøerne	18,000	1	18,000
Samtlige Kres...	2,775,076	54	—

Til § 58.

Antallet af Sognekommuner i Iste—8de Landstingskres er 1129. Til at udgøre en Valgmandskres kræves — bortset fra Ø-Kommunerne — 875 Indbyggere. Herefter bliver 196 Kommuner at sammenlægge med andre, og Antallet af Valgmandskres bliver ialt 933. Af de 21 selvstændige Ø-Kommuner med under 875 Indbyggere vil 7 faa 2 Valgmænd, 14 1 Valgmand.

Til § 60.

Da det vil kunne ske, at i mindre Valgmandskres alle Kandidater vælges af samme Liste, er det, for at en Liste kan sikre sig Stedfortrædere i tilstrækkeligt Antal (§ 66), foreslaaet, at en Kandidatliste kan indeholde indtil dobbelt saa mange Navne, som der skal vælges Valgmænd for Kresen. Den saaledes opnaaede Betygelse for Valget af tilstrækkelig mange Stedfortrædere vil ikke volde nogen Vanskelighed, idet Partiérne kun faa en Ret, men ingen Pligt til at sætte flere Navne paa deres Liste. Saavel ved de kommunale Valg som ved Hjelpekassevalg har Manglen af en saadan Bestemmelse derimod voldt adskillige Vanskeligheder.

Til § 75.

Denne Paragraf svarer til § 81 i den nugældende Valglov af 7. Februar 1901, idet det dog er tilføjet, at Stemmesedlerne, adskilt fra Navnene paa Landstingsmedlemmer, skal indeholde Navnene paa Stedfortræderne.

Til §§ 76—77.

Den af Andræ foreslaaede, i Valgloven af 2. Oktober 1855 og efterfølgende Valglove, senest i Valgloven af 7. Februar 1901, optagne Fremgangsmaade ved Valget forudsatte, at Kandidaterne opførtes paa Stemmesedlerne i den Orden, i hvilken de ønskedes valgte. Naar Stemmesedlerne var afgivne, udregnede Valgbestyrelsen, hvor mange Stemmer der skulde til for at afgøre et Valg (Forholdstallet), og ved Oplæsning af Stemmesedlerne udfandt man saa, hvor mange Kandidater der havde opnaaet Forholdstallet og som Følge heraf var valgte. Hvis Navnet paa en af de saaledes valgte Kandidater senere fandtes øverst paa en Stemmeseddel, blev det slettet, og Stemmesedlen regnedes for afgiven paa den, som stod næst øverst paa Stemmesedlen. Naar alle Stemmesedler var oplæste, men alle Valg endnu ikke var afgjorte, gik Andræs Metode ud paa — som en Art Nødhjælp — at erklære dem for valgte, der vel ikke havde opnaaet det fulde Forholdstal, men dog saa mange Stemmer, at de havde halv Kvotient. Saafremt der endnu stod noget Valg tilbage, var der til Systemet — i øvrigt mod Andræs Ønske — knyttet en anden Optælling for alle de foreslaaede, endnu ikke valgte Kandidater, idet nemlig samtlige Stemmer oplæstes paa ny, og den Kandidat, der havde faaet flest Stemmer, erklæredes for valgt.

I den anførte Form benyttedes den